

РЕШЕНИЕ

№ 42838

гр. София, 19.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8675** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от Б. Е. Х. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед № 3-420/18.08.2025г. от комисар М. К., при условията на заместване на директор на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" - МВР, с искане за обявяване на нищожност на заповедта, отменя.

Пред съда жалбата се поддържа от оспорващия лично и чрез адв. Ж., като заяви, че не оспорва доказателствата по административната преписка. Оспорващият заяви пред съда, че на 11.09.2025г. е прекратено служебното му правоотношение с изрична заповед. В писмени бележки се излагат доводи, по същество идентични с твърденията в жалбата.

Ответникът директорът на ДМОС, чрез юрк. Г. в съдебно заседание, и в писмена защита оспори жалбата, иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ, претендира законосъобразност на заповедта на всички основания. Направи възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, юрк. Г. претендира юрисконсултско възнаграждение. Представи писмени бележки.

По фактите съдът приема следното:

Конкретно с оспорената заповед на основание чл.37, ал.2, предложение второ от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България,- Правилата, утвърдени с заповед на министъра № 81213-678/13.04.2023г.; и докладна записка от 06.08.2025г. комисар В., началник отдел "Интерпол и международни мисии" при ДМОС – относно възникнала служебна необходимост, са възложени допълнителни функционални задължения на оспорващия, който заема длъжност началник сектор в Мисии на международни организации в отдел Интерпол

и мисии на международни организации при ДМОС, считано от 18.09.2025г. до 18.09.2025г. както следва: осъществява координация и информационен обмен със служби и подразделения на МВР, прокуратура съд следствие и други в изпълнение на функционалните задължения на сектора; осъществява координация и обмен с МОКП Интерпол и НЦБ на страните членки в изпълнение на функционалните задължения на сектора; изготвя периодични отчети за извършената дейност, както и планове за предстоящата работа; изпълнява и други задачи, поставени от началника на сектор "Организирана престъпност" към отдел "Интерпол и мисии на международни организации" при ДМОС.

Оспорващият, видно от данните по преписката е назначен на длъжност началник сектор в "Мисии на международни организации" при отдел "Интерпол и Мисии на международни организации" при ДМОС, също така видно от кадровата справка и представената заповед, същият е бил в дългосрочна командировка по заповед от 15.12.2021г. за периода от 16.01.2021г. до 15.01.2025г. на длъжност командирован национален експерт в Европейската агенция за гранична и брегова охрана FRONTEX в [населено място].

Няма данни след завръщането си от командировка, оспорващият да е бил назначен на конкретна длъжност с възложени функционални задължения по длъжностна характеристика.

Според данните по преписката, така възложените функции с оспорената заповед са единствените, които са възложени на оспорващия да изпълнява, твърдението на ответника, че на оспорващия са предложени значителен брой длъжности, за които същият не е дал съгласие да заеме.

Няма данни за длъжностна характеристика по допълнителният щат на ДМОС за конкретната длъжност, което се обосновава от ответника със спецификата на тези длъжности – целта да участват в мисии, а след завръщането си да бъдат преназначени на други, вакантни длъжности. По тези съображения ответникът излага и довод, че без издаването на заповед за възлагане на допълнителни функционални задължения, служителят - в положението на оспорващия, нямал задължения и не изпълнява задачи за заеманата длъжност, а в същото време получава заплата в пълен размер.

При така установеното по относимите факти, които не са спорни, съдът формира следните изводи:

Съдът намира, че процесната заповед е издадена от служител на длъжността директор на ДМОС при условията на заместване на титуляра на длъжността. Видно от издадената изрична заповед за това – 3-409/08.08.2025г., на комисар К. е заповядано от заемащият длъжността директор на ДМОС да го замества за периода на неговото отсъствие, считано от 11.08.2025г. В периода на заместване са възложени функции по общото и непосредствено ръководство на Дирекцията. Заповедта за заместване е издадена на основание чл.46, ал. 1 и ал.2 ЗМВР, които разпоредби включват посочените правомощия на директора, както и, че упражняването им се осъществява чрез издаването на заповеди. Следователно, за периода на заместване, заместващият служител комисар К. е следвало да упражнява в пълнота правомощията на титуляра на длъжността. Разпоредбата на чл.46 ЗМВР не забранява заместване на титуляра при отсъствието му.

Съгласно чл.37, ал.1 от цитираните Правила, в двумесечен срок от приключване на участие, завърналите се служители се преназначават на подходяща вакантна длъжност. Според ал. 2 от същата разпоредба, за времето до преназначаването им на нова длъжност на служителите се разрешава ползването на редовен платен годишен отпуск или може да бъде възложено изпълнението на функционални задължения на ДМОС.

Съдът споделя довода на ответника за необоснованост твърденията на оспорващия за изискващо се съгласие за преназначаването му. Правното основание по оспорената заповед – по чл.37, ал.2 от Правилата, действително не изисква съгласие.

В случая оспорената заповед е издадена в съответствие с посоченото в нея правно основание - чл.37, ал.2 от Правилата, конкретно алтернативната възможност „може да бъде възложено изпълнението на функционални задължения на ДМОС“. Видно от мотивите на заповедта, възложените задължения са в обхвата на ДМОС, на следващо място са съобразени с професионалния му опит, компетентност и заемана длъжност.

За да бъдат възложени посочените задължения, разпоредбата по чл.37, ал.2 от Правилата не включва в себе си изискване и за „необходимост“, предвид на което и съдът не обсъжда данни относими към необходимост от преназначаването на оспорващия.

Изложеното обосновава извод за материална законосъобразност на оспорената заповед.

В случая именно с оглед невъзможност за преназначаване на Х. на конкретна длъжност по реда на чл.37, ал.1 от Правилата, с оспорената заповед са му възложени временно, изпълнението на допълнителни функции в системата на ДМОС. Временното възлагане на функциите следва да се разглежда с оглед спазване на чл.37, ал.1 от Правилата – последващо преназначаване на подходяща длъжност, поради което не е допусната и злоупотреба с власт при издаването на заповедта..

Оспорената заповед е издадена и от компетентен орган, предвид представената Заповед № 3-409/08.08.2025г. за възлагане на функции по общото и непосредствено ръководство на ДМОС на комисар К..

Необосновано се претендира, че оспорената по делото заповед е нищожна поради липсата на материална компетентност по чл.46, ал.1 ЗМВР. , тъй като тази разпоредба не предоставяла възможност за възлагане на допълнителни задължения. В случая оспорената заповед е издадена въз основа на специална по отношение на чл.46, ал.1 ЗМВР разпоредба – чл.3, ал.2 от Правилата, като смисълът и разумът на разпоредбата ,цели да не допусне заемане на длъжност без служителят да изпълнява конкретни функции. В случая не са оспорени твърденията на ответника за предложени 39 вакантни длъжности на оспорващия, който е отказал да ги заеме. Необосновани са и твърденията за възлагане на задължения извън длъжностната характеристика, тъй като за заеманата длъжност по допълнителния щат от оспорващия, няма длъжностна характеристика, а чл.37, ал.2 от Правилата изрично предвижда правната възможност за възлагане на допълнителни задължения.

В случая оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, предвид, че чл.37, ал.1 от Правилата допуска само ползването на отпуск без служебна ангажираност с изпълнение на конкретни функции, а заемането на щатна длъжност и получаването на възнаграждение без изпълнение на служебни задължения от полицейски служител противоречи не само на „разума на закона“ – заемане на длъжност в системата на държавната администрация и на МВР в частност следва да бъде обосновано във всички случаи с необходимост от изпълнение на конкретни служебни или трудови задължения.

Предвид всичко изложено, не се установиха основания по чл.146 АПК за отмяната на оспорената заповед, жалбата по делото е изцяло неоснователна, съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ, с оглед на което и

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Е. Х. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед № 3-420/18.08.2025г., издадена от комисар М. К., при условията на заместване на директор на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" - МВР.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: